

**Ομιλία Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας
κ. Παντελεήμονος
κατά την Πανήγυρι
Πάντων των εν Τρίκκη Διαλαμψάντων Αγίων
02-10-2022**

«Χαῖρε Ἐκκλησία Τρίκκης φαιδρῶς, ἔχουσα προστάτας καί πρὸς Κύριον πρεσβευτάς, πληθύν Ἁγίων, Ποιμένων καί Μαρτύρων».

Ἐάν κάθε μνήμη καί κάθε ἑορτή ἑνός ἁγίου ἀποτελεῖ τόσο γιὰ τὴν ἐπὶ γῆς στρατευομένη ὅσο καί γιὰ τὴν ἐν οὐρανοῖς θριαμβεύουσα Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀφορμὴ ἀνεκφράστου χαρᾶς καί ἀνεκλαλήτου ἀγαλλιάσεως, ἡ ἡμέρα τῆς Συνάξεως πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἐν ἀσκήσει, μαρτυρίῳ ἢ ὀσίῳ βίῳ διαλαμψάντων καί τῷ Θεῷ εὐαρεστησάντων μιᾶς τοπικῆς Ἐκκλησίας, ἀποτελεῖ ἡμέρα λαμπρὰ καί πανευφρόσυνο, ἡ ὁποία ὄχι μόνο πληροῖ τὴν ψυχὴ καί τὴν καρδίαν τῶν τιμώντων αὐτοὺς εὐλαβῶν χριστιανῶν, ἀλλὰ καί ἀνυψοῖ αὐτοὺς ἐπ' ὀλίγον ἀπὸ τῆς γῆς εἰς τὸν οὐρανὸν καί τοὺς καθιστᾶ ὄντως συμπολίτες τῶν ἁγίων καί οἰκείους τοῦ Θεοῦ, συμπανηγυριστὲς τῶν ἀγγέλων καί μετόχους τῆς θείας εὐφροσύνης τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ.

Αὐτῆς τῆς οὐρανίου εὐφροσύνης καί τῆς ὑπερκοσμίου ἀγαλλιάσεως ἀξιοθήκαμε νὰ γίνουμε καί ἡμεῖς σήμερον κοινωνοί, καί συγχρόνως συμμετοχοὶ τῆς χαρᾶς τῶν εὐσεβῶν καί φιλαγίων Τρικκαίων, ὅλων ὑμῶν, τοῦ εὐαγοῦς κλήρου καί τοῦ φιλοθέου λαοῦ τῆς πόλεως καί τῆς ἱστορικῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τρίκκης, Γαρδικίου καί Πύλης, οἱ ὁποῖοι κατὰ χρέος ἀποδίδετε τὸ δίκαιο ὄφλημα τῆς εὐχαριστίας καί τῆς εὐγνωμοσύνης σας στὸν ἱερόν σύλλογον τῶν ἁγίων προστατῶν σας καί τῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης τοῦ Κυρίου διηνεκῶς πρεσβευόντων ἁγίων τῆς τοπικῆς σας Ἐκκλησίας.

Γι' αὐτὸ καί αἰσθάνομαι βαθυτάτη τὴν ἀνάγκη νὰ ἐκφράσω καί ἐκ προσώπου τοῦ συνιερούργου καί συμπανηγυρίζοντος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαγκαδᾶ, Δητῆς καί Ρεντίνης κυρίου Πλάτωνος, τὴν ὀλοκάρδιο εὐχαριστία καί εὐγνωμοσύνη μας πρὸς τὸν προσφιλεῖ καί

ἀγαπητό ἐν Κυρίῳ, τόν εὐλαβέστατο καί ἀκούραστο Σεβασμιώτατο ποιμενάρχη σας, τόν Μητροπολίτη Τρίκκης, Γαρδικίου καί Πύλης, κύριο Χρυσόστομο, ὁ ὁποῖος ὄχι μόνο μᾶς προσεκάλεσε φιλαδέλφως νά συνεορτάσουμε καί νά συμπανηγυρίσουμε μαζί του καί μαζί μέ τό εὐλογημένο πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς του Μητροπόλεως, τόν ἱερό κληρο καί τούς πιστούς ἄρχοντες τῆ Σύναξη πάντων τῶν ἐν Τρίκκη ἁγίων, ἀλλά καί τιμητικῶς μᾶς παρεχώρησε τή θέση του κατά τίς ἐόρτιες αὐτές λατρευτικές συνάξεις καί ἐκδηλώσεις πρός τιμήν τῶν ἁγίων.

Πρός αὐτούς, τούς διά τῆς πίστεως, τῆς ἀσκήσεως, τοῦ μαρτυρίου καί τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας οἰκειωθέντες τό καθ' ὁμοίωσιν, ἱεράρχες, ὀσίους, ἀσκητές καί νεομάρτυρες, τούς συγκροτοῦντες τόν ἱερό σύλλογο τῶν ἐν Τρίκκη ἁγίων καί ἀποτελούντων τήν «θεῖαν παρεμβολήν» στήν πόλη αὐτή, ἀποδίδουμε ἐκ βάθους καρδίας τήν ὀφειλόμενη εὐχαριστία, διότι ἡ Σύναξή τους προσφέρει καί σέ μᾶς ἀφορμή ἐνθέου συνάξεως, ἀλλά καί πνευματικῆς ἀνασυντάξεως.

Διότι τί ἄλλο εἶναι κατ' οὐσίαν οἱ ἐορτές τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας παρά ἀφορμές καί εὐκαιρίες νά ἀναθεωρήσουμε, κατά τόν πρωτοκορυφαῖο καί οὐρανοβάμονα ἀπόστολο Παῦλο, «τήν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς» τους, ἀλλά καί νά ἀναθεωρήσουμε τήν ἔκβαση καί τῆς δικῆς μας ζωῆς, γιά νά ἐξετάσουμε σέ τί ὑστεροῦμε ἀπό τή δική τους ζωή, ποιές εἶναι οἱ ἐλλείψεις μας, τί ἄλλο θά μπορούσαμε καί θά ἔπρεπε νά κάνουμε, ὥστε νά ἐπιτύχουμε καί ἐμεῖς τόν στόχο, τόν ὁποῖο ἐπέτυχαν καί ἐκεῖνοι, ὥστε νά τρέξουμε τόν προκείμενο ἀγῶνα τῆς ζωῆς μας, ὄχι εἰκῆ καί ὡς ἔτυχε, ἀλλά ἀγωνιζόμενοι νομίμως καί «ἀφορῶντες» διαρκῶς «εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν».

Καί εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα καί ἀπαραίτητα καί τά δύο αὐτά στοιχεῖα, ὁ ἀγῶνας δηλαδή σύμφωνα μέ τούς κανόνες, τούς ὁποῖους ἔχει θεσπίσει ὁ ἀγωνοθέτης καί ἀθλοθέτης Θεός, ἀλλά καί ἡ προσήλωσή μας στό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Σωτῆρος καί Λυτρωτοῦ μας, προκειμένου νά ἐπιτύχουμε καί ἐμεῖς τόν κοινό στόχο ὅλων τῶν πιστῶν, δηλαδή τήν ἀγιότητα, καί τήν ἔνωσή μας μέ τόν Χριστό, τόν ὁποῖο ἐπέτυχαν καί οἱ ἐν Τρίκκη διαλάμπαντες καί τιμώμενοι σήμερα ἅγιοι.

Ἄλλωστε οἱ δεκαέξι ἅγιοι προστάτες σας, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν σέ διαφορετικές χρονικές περιόδους καί ὑπό

διαφορετικές συνθήκες, οί όποιοι δέν είχαν οϋτε κοινή καταγωγή οϋτε όμοιότητες στην προσωπικότητα και τόν χαρακτήρα, τήν παιδεία και τή μόρφωση, τό έπάγγελμα και τήν επίγεια διαδρομή, αποτελοϋν άδιαμφισβήτητη άπόδειξη ότι ή άγιότητα, τήν όποία επέτυχαν, δέν είναι κλήση και προνόμιο όλίγων μόνον ή έκλεκτών, αλλά είναι χάρις Θεοϋ, ή όποία κατακτᾶται διά τοϋ άγώνος και τής προσπάθειας τοϋ πιστοϋ, και έκ παραλλήλου διά τής συνεχοϋς έκζητήσεως της άπό τόν δοτήρα παντός άγαθοϋ Κύριο.

Διότι δέν θά είχε νόημα ή τιμή τών άγίων, έάν οί άγῶνες και τά πνευματικά τους κατορθώματα, οί κόποι και τά μαρτύριά τους, τά πολυώδυνα βάσανα τά όποία υπέστησαν και υπέμειναν, ήταν άπλῶς ένα μουσειακό είδος, ήταν κάτι τό όποιο θά μπορούσαμε μόνο νά θαυμάζουμε, αλλά δέν θά μπορούσαμε νά μιμηθοϋμε και νά οικειοποιηθοϋμε. Τότε θά άρκοϋσε νά τούς τιμούσαμε έφάπαξ και δέν θά υπήρχε λόγος νά τούς έορτάζουμε και νά τούς γεραίρουμε έτησίως «ϋμνοις και ᾠδαῖς», οϋτε νά μνημονεύουμε τούς λόγους και τά κατορθώματά τους.

Γιά τήν Όρθόδοξη Έκκλησία μας όμως οί άγιοί της δέν είναι άπλῶς πρόσωπα ιστορικά, ήρωες τής πίστεως και τής Έκκλησίας. Είναι πατέρες και άδελφοί μας, μέλη έκλεκτά τής έν οϋρανοῖς Έκκλησίας τών πρωτοτόκων, μέ τούς όποιους ένούμεθα στην προσευχή και στή θεία λατρεία, τούς όποιους επικαλούμεθα και οί όποιοι μᾶς προστατεύουν.

Είναι αυτοί, οί όποιοι μᾶς υπενθυμίζουν ποιός θά πρέπει νά είναι ό δικός μας καθημερινός άγώνας και ό μόνιμος στόχος, αλλά και μεσιτεύουν στον Θεό για τήν έπιτυχία μας. Είναι αυτοί, οί όποιοι αντιλαμβάνονται τίς δυσκολίες μας, αλλά και αυτοί οί όποιοι μέ τή ζωή τους και μέ όσα υπέμειναν για τήν πίστη και τήν άγάπη τοϋ Χριστοϋ, παρακινοϋν και έμᾶς νά συνεχίζουμε τόν άγώνα και νά τηροϋμε τίς προϋποθέσεις τίς όποιες προανέφερα. Διότι στον σύγχρονο κόσμο, στον όποιο ζοϋμε, υπάρχουν άνθρωποι «πονηροί και γόητες», «πλανῶντες και πλανώμενοι», οί όποιοι προσπαθοϋν νά μᾶς πείσουν ότι άρκεῖ μία πίστη, όπως τήν αισθάνεται ό καθένας ή όπως βολεύει τόν καθένα, και όλα τά υπόλοιπα είναι άσήμαντες λεπτομέρειες ή μάταιες τυπολατρεῖες.

Ὅπως ὁμως δέν ὑπάρχει κανένας ἀγώνας καί κανένα ἄθλημα, στό ὁποῖο νά μήν ὑπάρχουν προδιαγραφές καί κανόνες, τό ἴδιο ἰσχύει καί γιά τόν ἀγώνα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

«Οὐδεῖς στεφανοῦται, ἐάν μήν νομίμως ἀθλήσῃ», ἐάν δηλαδή δέν ἀγωνισθεῖ μέσα στήν Ἐκκλησία μέ ὁδηγό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἐκφραζόμενο διά τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς ζωῆς τῶν ἀγίων.

Καί ὅπως κάθε ἀθλητής πρέπει νά ἔχει προσηλωμένο τόν νοῦ καί τό βλέμμα του στόν στόχο καί τόν σκοπό του, τό ἴδιο πρέπει νά κάνουμε καί ἐμεῖς, ἔχοντας ὡς στόχο καί σκοπό τοῦ ἀγῶνος μας Αὐτόν ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ τόν καθοδηγητή μας, Αὐτόν τοῦ ὁποῖου ἡ χάρη μᾶς εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητη γιά νά συνεχίσουμε, Αὐτόν ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ ἐγγύηση τῆς σωτηρίας μας, τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, χάριν τοῦ ὁποῖου καί πάντες οἱ ἐν Τρίκῃ ἅγιοι ἀγωνίσθηκαν καί ἐμαρτύρησαν καί γιά τήν ἀγάπη του θυσιάσθηκαν ψυχῇ τε καί σώματι, ὥστε νά εὐφραίνονται τώρα πλησίον του, ἀπολαμβάνοντας τήν ἀνέκφραστη ἡδονή τῶν θεωρούντων τό ἄρρητο κάλλος τοῦ θεανδρικοῦ του προσώπου.

Αὐτοί ἀποτελοῦν καί γιά σᾶς καί γιά ὅλους μας φωτεινούς ὁδοδείκτες, σημεία ἀναφορᾶς, μεσίτες καί πρεσβευτές, συμπαραστάτες καί βοηθοῦς στήν πορεία μας γιά τή συνάντησή μας μέ τόν Χριστό.

Αὐτοί, οἱ ὁποῖοι μέ ποικίλους τρόπους ἐπέτυχαν τόν σκοπό τῆς ζωῆς τους, δίδοντας τή μαρτυρία τῆς πίστεως καί τῆς ἀγάπης στόν Χριστό, καί οὐράνωσαν τή γῆ τῶν Τρικκαίων καί οὐρανώνουν καί τίς ψυχές ὄσων «καυχώμενοι ἐν Κυρίῳ» γιά τά πνευματικά τους κατορθώματα καί ἐπικαλούμενοι τίς πρεσβεῖες τους, ἀγωνίζονται νά βαδίσουν στά ἴχνη τους.

Αὐτῶν τίς θεοπειθεῖς πρεσβεῖες καί τή μεσιτεία ἐπικαλοῦμαι ταπεινά γιά ὅλους σας, ὥστε νά ὁδηγηθοῦμε καί ἐμεῖς διά τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ στήν ἀγιότητα, στόν μόνο ἀληθινό σκοπό τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, ἔστω καί ἐάν συχνά τόν ξεχνοῦμε καί τόν λησμονοῦμε μέσα στή δίνη τῶν βιοτικῶν μεριμνῶν καί τόν κυκεῶνα τοῦ συγχρόνου κόσμου.

Εὐχαριστώντας γιά μία ἀκόμη φορά τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη σας, τόν Ἅγιο Τρίκης, Γαρδικίου καί Πύλης κύριο Χρυσόστομο, ἀγαπητό καί πολυφίλητο ἀδελφό, διά τήν εὐγενῆ καί ἀδελφική πρόσκλησή του, εὐχομαι ὀλοκαρδίως καί ταπεινῶς οἱ εὐχές καί οἱ πρεσβεῖες πάντων τῶν ἐν Τρίκῃ

ἀγίων, ὁσίων, πατέρων, μαρτύρων καί νεομαρτύρων, τούς ὁποίους τιμᾶ καί εὐλαβεῖται, νά τόν χαριτώνουν, νά τόν ἐνισχύουν, νά τόν ἐνδυναμώνουν στή διακονία του, νά τόν σοφίζουν καί νά τόν κρατύνουν, ὥστε νά συνεχίσει νά ποιμαίνει τόν εὐλογημένο λαό τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μητροπόλεως Θεοφιλῶς καί Θεαρέστως, ὅπως καί μέχρι σήμερα, καί νά ἀποτελεῖ διά τῆς ζωῆς καί διά τῶν λόγων του πρότυπο καί γιά τούς ἱερεῖς ἀλλά καί γιά τό εὐσεβές πλήρωμα τῆς ἐπαρχίας του πρὸς ἀγιασμό καί σωτηρία τῶν ψυχῶν τους ἀλλά καί πρὸς δόξαν καί ἔπαινον τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς ἀγίοις».